

வாழ்க அந்தனர் வானவ ராணினம்
விழுக தண்புனல் வேங் தனுமோங்குக
ஆழுக தீயதெல் ஸாமர ஞமமே
குழுக வையக முந்துயர் தீர்க்கவே

இந்து சமயம்.

யாழ்ப்பராணம் தூரணம்
சித்திரைம் உகவுவியாழக்கிழமை

‘‘வித்தகம் பேசுவேண்டாம்
பனிசெய்யவேண்டும்’’

உணவுப் பொருள் விடுதலை “ஊர்எச்சம் வீடுபட்டினி என்ற விதமாக, உணவுப் பொருள் விருத்தி பேச்சளவிலே விருத்தியாகின்றதன்றிக்காரியத்தளவிலே ஏதும் விருத்தியாகக் கண்டிலேம்; முன்னைக்காலத்தைக்காட்டிலும் இப்பொழுது இங்நாட்டிலே சனங்கள் பல காரணங்களால் அதிகமாக வந்து கூடியுள்ளனரென்பதை உள்ளவராறு சிந்தித்து ஆக்குதிய சனங்களுக்கு மேலுதிகமான உணவை ஆக்குமேவண்டுமென்று முயற்சி செய்வாரெவரையும் காணேம். ‘அங்கே காடு திருத்தி வயலருக்கிணங்க விதைக்கப்படுகின்றது; இங்கே வெற்றுத் திரும்பாகக்கிடங்க விலத்திலே தோட்டஞ்செய்யப் படுகின்றது, இவை “எமக்கினான குறை” என்று கூய்ப்பறையற்றாரும் பதாரிகை வாய்ஸாக வெளியிடுவாருஞ் சிலர் காணப்படுகின்றனரானாலேயல்லாமல் இங்குள்ள மக்களுக்குச் சீவாநாராமான உணப்பொருள்கள் போதிட அளவிற்கு, தலையியல் இங்குள்ள மக்களுக்காண்ட பாதிப்பார்வைத்தானும் ஆற்றுத்தற்கு உண்டோ என்பதை அதிகாரிகளும் அபிமானி ஒரு ஆராய்வைண்ட மா?

இவ்வுர்க்கு அங்கியராய்
இங்கேங்ந்து உத்தியோகம்
பார்க்குன் சிலர் இங்குள்ள மக்களின் வழக்கை முறையை
உள்ளபடி உணராராய், இங்கு
எவ்வகையான குறையுமில்லை
என்று தமினாம் பொனவுரை
பேசுவும் எழுதவுந் தலைப்பட்ட
நூல்களை மூலமாக வெளியிடுவது
“முன்னை
நைக்காட்டிலும் ஜப்பொருமுத
கடகாசி நோட்டுக்கள் அங்கமாக
வழங்கப்படுகின்றன
ஆனதால், இலங்கையில் ஜப்பொருமுத சொல்ல அதிகரித்து
வீட்டது” என்று திறமைக்குச்
சிலவாரங்கட்டு முன் ஒரு அயிரோப்பும் மஹாவூவை அதரித்து
திறமை அறிவுவரம். கடகாசி
‘நோட்டு’ என்கிற முன்னைக்காட்டி அம்பொருள் வாங்கும்
ஆற்றல் இப்பொருமுத குறைந்து
உட்டடையிப்பது ஆற்றல்
படியார் உயிராக்கலா போ
லும்; மிஸ்தா. ஏ ஹை லட்டா
எனபடும் ஒரு கோட்ட முடலாளர் திறமைக்குச் சல்தினவு
களினுமிழு கலாபப பதிதில்
நடந்த தெரிட்ட முதலாளி
கள் கூட்டமொறும் பேசி
போகு எலங்குக்கையில் வயதும்
திறமையாகக் கடக்குமிடவில்
வரம் ஏதுவியற்றத்தால் மூன்து

கொடியே அறுபது லட்சம் ‘புதல்’ கொண்டு நல்லை அக்க முடியும்; அப்படியாக்கினால், இலங்கையிலுள்ள மக்களுக்கு வராம் இரண்டுபடி அரிசி விகிதம் தீவிரமான தனுச்சில் கணிக

தம கூப்பன் கணக்கு தவாத
தனி கொடுக்கலாம்” என்று
கூறியுள்ளார். வெற்று சிலங்
களிலெல்லாம் கெல் விகந்த
துப் பயிராக்குவதற்குக் கூவி
யாட்கள் உண்டா, மூலதனமு
ண்டா, நீர்வளம் சில ஓமண்
டா, அப்படித்தான் இருந்த
லும் வெற்று சிலத்தைப் பண்ட
உத்திப் பயிரினால் அறப்கால
த்தில் இலகுவிற் கைகூடிங் கரு
மயா என்ற இவைகளைப்பற்ற
யில்லார். ஹெல்டர் சிந்தித்த
வர். ஒந் தரித்திரன் சுந்தனை
யில் மூழ்கியிருக்குஞ் சமயத
சில அவனுடைய மனையாள
அவனைப் பார்த்து “என்ன
அதிகம் மோகிக்கிறீர்கள்? உங்
கள் சிந்தனை என்னவென்னப
னாக எனக்குச் சொல்லுக்கூடா
தா!” என்று ஆவலுடன் கேட்ட
ஓரைப்; அப்பொழுது கண
வன் எந்தடுயிர்த்து அவனைப்
பார்த்து “வீவுறையும் ருமலை
வதி ஏன்னேன், இப்பொரு
மூது மாசங் தாறும் நூறுபா
அநியாயமாகப் போகிறதோ”
என்று சொல்லிக் கவுலுப்பட்ட
நினம். “ஆயோ, எப்படி
அநியாயமாகப் போகிறது
எனக்குச் சொல்லுங்கள்”
என்று பின்னரும் மனையாள்
ஆவலுடன் வினா, ‘அவலுடி
பெண்ணேன், என்னிடத்தில்
பதினுயரம் சூபா முகவிருந்து,
நீன் ஆதை வட்டிக்குக் கொடு
த்திருந்தால் மாசம் வட்டிப்
பணம் மாத்திரம் பதது விக்தம்
நூற்றுபா வருமல்லா? அப்
படியலைபே எனக் கவுலுப்
படுகிறேன்” என்று மனையிக்
குச் சொன்னாலும்; இந்த வித
மாகவே இருக்கறது யில்லார்
ஹெல்டரின் அசம்பாவிதமான
பஷ்ச.

இவர்கள் பேச்சு துப்படியாக,
இலங்கை மக்கள் பொருட்டு
இந்தியாவுக்கு அரிசி வாங்கப்
பேரன் சிங்களப் பெரியார்
அங்கேதான் குடியேறிவிட்ட
டார், பின்னே போனவர்கள்
அரிசி இல்லையாமென்று சொ
ல்லி மீண்டுமிட்டனர். எங்கள்
அரசினர் எங்களையும் எங்கள்
நாட்டையும் பாதுகாக்கும்படி
யுத்தத்தில் இடப்பட்டிருக்கும்
இந்தச் சமையத்தில் அவர்களை
நாம் குற்றஞ் சொல்வதை விடு
த்து, யுத்த விஷயத்தில் அவர்கள்
நாட்டைய விச்சாசமுள்ள பிர
சைகளாகிய நாங்கள் அவர்களுக்குப் பல்லாற்றுறுங் துணை
பூத்தே முறையாகும். ஆனால்,
ஒங்குள்ள அரசாங்க சபை
யிலே சனப்பிரதிநித்க என்ன
றருக்கும் பிரபுக்கள் தங்க
ளைப் பிரதிநித்களாகத் தெரிந்து
உப்பிய சனங்களின் கேந்தம்
லாபத்தைக் குறித்து ஆட்டைப்
யுட உழைக்கத் வகை டிய து
ச்சர்கள் கடன்னல்லவா? அர
சங்கசபையில் சில தானங்கட்டு
புப் பிரதாங்கியல்லாமறுடிபாக
அத்த தானங்களை நிரப்புவ
ற்றுப் பிரதிநித்களாய் ஏர
முற்பட்டு கற்கும் அடேசநா
கவ சிலர் “எவ்வேப் பிரதாங்கியாகத் தெரிவிப்பது நோ

உலகம்பலவிதக் கதை

வென்னை யிருக்க நெய்தேடலோ!

“எனக்குக் கல்யாணமே வேண்
டம் ஆம்மா, இப்படியே கண்ணி
யாயிருந்து மரியாதைபாகக் காலங்
கழிப்போன்” என்று சிற்று வெ
றுப்போடு சொன்னான் மகன்.
“ஆப்படியல்ல, மகனே, நீ பெரிய
பிள்ளையரகசியும் இன்னமும் சிறு
பிள்ளைப் புத்தி உன்னைவிட்டுப்
போகவில்லை; குமராக மரியாதை
யோடிருந்து காலங் கழித்த பெ
ண்ணை நான் என் அனுபவக்திற்
கண்டதில்லை; எனக்கும் வபக ர்ர
வரையிலாகறது; முந்த இப்படி
யராடும் வித்திய குமராகக் காலங்
கழித்தார ரென்று ஒன்று கேள்விப்
பட்டதுமில்லை; நீ யவாசாஞ் செய்
மரமல் எவ்வங்கு கட்டுப்பாடு
டோடு இருந்தாலும் நெற்மோடு
காலங் கழித்தாலும், பொலலாத
உலகமடி மகனே, இப்படிப்பட்ட
உலகம் உன்னைப் பழிசொல்லும்;
அல்லாமலும் உன் ஆப்படரும் நா
ஆம் எந்தக் காலத்துக்கும் உன்னே

ஒருங்கு உண்ணப் பாதுகாக்கிறீர்
பேர் மென்று நினைக்கலாகுமா?
நாக்கள் இவ்வாறு காலத்தில் நீ
என்ன செய்யாய், நான் பெற்ற
கண்ணே! சொலாட்சி! இந்தப் பிடிவாதம் னன்னைத் தைவிட்டு
விட்டு யம்மா, மேலும் மகனே, நீ
யெனில்லாய்ப் படித்த
பெண்; உன் படிப்பிற பத்தி லொ
ன்று தானும் என்னிடத்து வில்லை;
நீ இப்படிப் பிடிவாதனு செய்வதை
பிட்டு உன் அப்பருங் கவலைப்படுகிற
ரூர்; நேரமராத்துரை ஆகரம் பண்
னும்பீரது உங்கள் ஆப்பர் உன்
கரு இந்தக் காரியத்தையிட்டு ஆன
புதலி புகட்டச் சொன்னார்; அவ
ரெனில்லா, நீ ஒரேவெரு மக
ளனம் ஞாயத்தினால் உன்மீது
வல்லை கடந்த பட்சம் வைத்து நட
க்கிறோ; உனக்கு நிச்சயித்திருக்கும்
மரப்பினாலே புறத்தியா எவ்வளன்;
உன் தீப்பறுணைய சொந்தச்சுதீகா
தரியின் மனதானே, அவன்
என்ன படிப்பிற குறைவா, அழிது
ஆண்டுமைகளிற் குறைவா, உடை
நடை பாவணை சர்த்திருதங்களிற்
குறைவா? அவன் ஆட்டவரும் விரும்
பும் ஆண்டின்னே யல்லவா; என்
அவனை அங்காய்யாப் பெறுகின்ற
ரூப; உனக்கொரு பாலைநாங்கு

கள், நான் உங்களுக்குச் சூரிய தீணம் வாங்கித் தருகிறேன். சிங்களரைக்காட்டி ஒம் தயிழர் சளாகிய உங்களுக்கு அங்க சிலாக்கியங்களைத் தேடிவைப் பேண், அவரை விட்டு என்னையே அனுப்புவகள்” எனப் போன்ற ஆசைவார்த்தை பேசிக் காரியம்பார்க்கப் பிரயத்தனம் செய்கிறோர் கள். இவைகளால் இந்த நோரத்தலை இங்குள்ள மக்கள் அடைபக்கூடிய பயன் யாதுமில்லை, பிருத்தானிப் அரசனர் எங்கு ஞக்கு அளித்துள்ள சுவதந்திரம் கூந்த யுத்த காலத்தில் போகுமதாகும். கூந்த அதிபட்சகர்களும் அரசாங்கசைப்பிரதாநிதிகளும் ஏனைய அவிளானிகளும் இவற்றை மக்களுக்கு நேர்க்குள்ள கஷ்டங்களைப்பாழித்தற்காகப் பம்ரகங்களத் தடுத்தல் பேணும்போதும் அப்பாவன்றால் உக்கிருள்ள ஸ்ரீமத் விஷ்ணுபோதும் நீங்கப்பாவாக்கும். Foundation.

வந்தால் அவனுடைய இரத்தமும்
அவனுக்கொரு பொல்லங்கு வந்தால் உன்னுடைய இரத்தமுங்குக்கு மல்லவா? அவ்வாரமலும்
உன்னில் அவன் அகிகம் அண்டும்
அருமையும் பாராட்டுகிற னென
உன் அப்பர் பல முறையான் சொல்ல
நான் கேட்டிருக்கிறேன்; இப்படி
யெல்லாம் எங்கள் சொந்தத்தில்
மரப்பிள்ளை விருக்க, அங்க மாப
பிளைய விட்டு வேறு ஏதாஞ் சிக்க
த்தீளை செய்யவரமா? கையில் வெண்ண
ணையை வைத்துக்கொண்டு நெப்
தேடுவாரும் யாரி ஹண்டோ மக
ளே; இந்தச் சஞ்சல புத்தியை இன்
ரூடு விட்டுவிடு, சூவநாதன் அரு
மையான குளை முளா பிள்ளை அவ
ண்டேயே நீ கல்யாணங்கு செய்தலை
உண வாழ்வுக்கும் நன்மையா கும்;
பெற்றுருக்காக்கப் பங்களுக்குஞ் சங்
கோஷமா கும்; அப்பலட்டத்திலுள்ள
வர்களும் அது முறைதான் என்று
சொல்லிப்பாராட்டுவார்கள்” எனப்
பரிந்து சொன்னுட் தாயாகிப் பெ
ரியநாயகை;

“குங்கரை யொளித்தோடு
வஞ்சக மில்லை”

தாய் சொன்னவைகளை பெல்லரம் அவதானத்தோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்தவளாகிய விசாலாட்சி தன் அன்னைபைப் பார்த்த, ‘அம்மா, என்னை வித்தியாசமாக விளங்கிக் கொள்ளாதிர்கள்; வேறு எந்தக் கருமத்திலும் என் பெற்றூர்கள் சொல்லில்த் தட்டி நடக்கமாட்டேன்; இந்த விஷயத்திலும் நன் உங்க வெண்ணைத்திற்கு மாருக இன்னெனுறவுரை விவரங்கு செய்ய விரும்பினுற்றுன் கீங்கள் என்னைக் குறை சொல்லாம்; அப்படியரன் சிக்கந்தன் என்னிடக்கி வில்லை; விவாகமின்றப் பிழைப்பாமல் வரழ முடியாதென்று கீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள்; அப்பர் சுவரமிகளின் தமக்கைபாராகய திலகவதியான் முதலிய சில உத்தமிகள் அப்படி யான தூய வாழ்க்கைபைக் கைக் கொண் டொழுகினர்க் கெளன் படித்திருக்கிறோம்; அந்த உத்தம கால சரவுல்லக நூபகராகிப் பரம சிவனைபே தமக்குது மேலான நூபகராகக் கொண்டு தோண்டி பூண் டொழுகி உய்தி யடைந்தனர். மனத்துக்கு ஒவ்வாத கணவனே எடுக்கி வரும்விவரத்தைக் காட்டிலும், நமத்தலைவிதி இதுதான் என்று எண்ணிக்கொண்டு பத்தி ஏதந்திற் காலத்தைப் போக்கலா வென்று விண்ணத்தேனே பொழிப் பெண்ணைப் பெற்று வளர்த்த அநூலையான அன்னைபே, உங்கள் சொல்லுத்தட்டி நான் விளைத்துபடி த்வறு ஏதான் செய்யத் துணித்தீட்டித் தென்னிறு எண்ணை என்ன ஞூதீர்கள்” எனக் கண்களில் நீரத்துமபைய் பரிவுண் பகுந்தான். இவ்வாறுபடிச் சொல்லுக் கேட்டதாயும் மனம் பதைப்பட நடந்து “நான் பெற்ற சண்டனை, சீகலவுக்கேண்டாம், அதைப் பள்ளைப்பகுவியினால் செபவுது உணக்கு விருப்பான விருக்குமின் மற்றும் விரைவுக்கு பேருங்கள் அப்பற்றம் கானும் ஆக்குக்கரிசுத்தில் தலையிட்டிடாம், உனக்கு ஆந்தச சம்பந்தம் இஷ்டமில்லையானால் நானும் சம்மதப்பட்டேன். உங்கள் அப்பற்றம் உண்டார்; ஆனால் உங்கள் சமபந்த விஷயாக உண்டான பேபசுக்கால நேரமானது ஏதாடங்கீப் பல்ல; நாட்பட்டநாப விட்டது; இனி ஆந்தக் கரிசுத்தில் மாறுபட்டுச் சொல்லுவானால் மாப்பனளியும் மாப்பினான பறுத்தப்பாரும் என்ற பயிரீதம் நினை

